

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/16/2020
Identifikačné číslo spisu: 7116011368
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7116011368.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného P. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 25. augusta 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. júna 2019, sp. zn. 4To/52/2019 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 14. septembra 2016, sp. zn. 10T/52/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. O. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozhodol rozsudkom zo 14. septembra 2016, sp. zn. 10T/52/2016 tak, že obvinených P. O., nar. XX. P. XXXX v S., trvale bytom M., M. XXX/XXX, P. T., nar. XX. Y. XXXX v S., trvale bytom M., A. N. XXX/XX, uznal za vinných z obzvlášť závažného zločinu zabitia podľa §147 ods. 1, ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. c) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že:

v obci P. na parkovisku pred železničnou stanicou na X. ulici dňa 27. februára 2016 v čase okolo 00.30 hod. fyzicky napadli P. F., nar. XX. U. XXXX v S. takým spôsobom, že ho udierali päťami do oblasti hlavy a tela a po tom, čo poškodeného sotili na zem ho následne obaja viackrát nohami kopali do oblasti hlavy a celého tela, čím mu spôsobili opuch mozgu ťažkého stupňa pri vnútrolebečnom poranení, čo viedlo k porušeniu riadiacej činnosti centrálného nervového systému a tým k smrti poškodeného dňa 1. marca 2016 v NsP Trebišov.

Za to súd prvého stupňa obvinenému P. O. uložil podľa § 147 ods. 3, s použitím § 38 ods. 5, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia

slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Obvinenému P. T. súd uložil podľa § 147 ods. 3 s použitím § 36 písm. j), § 36 písm. l) § 38 ods. 2 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvineným P. O. a P. T. spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej B. F., nar. XX. X. XXXX, bytom D., I. č. XX/X, škodu vo výške 2 262,60 Eur a Q., pobočka Košice, X., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 3 578,64 Eur.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj len „odvolací súd“), na podklade odvolania obvineného P. O., rozhodol ako súd odvolací uznesením z 19. júna 2019, sp. zn. 4To/52/2019 tak, že postupom podľa § 316 Trestného poriadku odvolanie zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie (č. l. 558). Dovolanie založil na základe ním predpokladaného porušenia ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. l) a § 372 Trestného poriadku.

Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené 3. októbra 2019 (č. l. 567), obvinený oznámil, že na dovolanie, ktoré podal, splnomocnil obhajcu JUDr. Majerčíka. Okrem toho uviedol, že obsahom dovolania bolo, aby bol preradený z výkonu trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia do stredného stupňa stráženia.

V dovolaní obvinený namietal, že mu v konaní pred Okresným súdom Košice I bol rozsudkom zo dňa 14. septembra 2016, sp. zn. 10T/52/2016, uložený trest podľa § 48 ods. 3 písm. c) Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a to aj napriek pôvodnej dohode obhajoby s prokurátorom so zaradením do stredného stupňa stráženia, kde poukazuje na ustanovenie § 48 Trestného zákona najmä na jeho odseky 4) a 5). Poukázal aj na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu odňatia slobody, hlavne na ustanovenia týkajúce sa možnosti návštevy odsúdených ich blízkymi osobami. Obvinený zdôraznil, že ak sa odsúdený nachádza v ústave s minimálnym alebo so stredným stupňom stráženia, návšteva sa vykoná spravidla priamym kontaktom. Ak ide o ústav s maximálnym stupňom stráženia, vykonanie návštevy sa uskutočňuje spravidla bez priameho kontaktu. Podľa názoru obvineného boli zásadne porušené jeho práva na obhajobu a rozhodnutím porušené jeho základné práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pritom poukázal na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 238/2018 a IV. ÚS 77/02.

Súd je vždy, keď odsudzuje páchatel'a na nepodmienečný trest odňatia slobody, povinný rozhodnúť aj o vonkajšej diferenciacii jeho výkonu. Ide o obligatórnu súčasť výroku odsudzujúceho rozsudku, a preto v ňom nesmie absentovať. Inak by bol výrok o uložení tohto trestu neúplný. V tejto súvislosti poukázal na to, že v ústnej dohode s prokurátorom v konaní o dohode o vine a treste, prokurátor analogicky neaplikoval ustanovenia vyhlášky MS SR č. 619/2005 z 20. decembra 2005 o podmienkach a postupe prokurátora pri konaní o dohode a uznaní viny a prijatí trestu. Obsah tohto rozhodnutia predstavuje „vyjednávaciú“ pozíciu prokurátora, ktorá sa v písomnej podobe dohody o konaní o dohode o vine a treste zmenila návrhom podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na zaradenie do výkonu trestu ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Vytýkané pochybenie nebolo napravené ani v konaní o

riadnom opravnom prostriedku.

Poukazujúc na ustanovenie § 372 Trestného poriadku, zvýraznil časť, oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Po ozrejmení príslušných zákonných ustanovení, obvinený popísal priebeh celého trestného konania, až po podanie dovolania. Osobitne sa zamerl na odvolacie konanie v rámci ktorého došlo podľa názoru obvineného k porušeniu zákona. K porušeniu malo dôjsť uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 4To/52/2019, pretože po preskúmaní veci mal odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu pre porušenie ustanovení Trestného zákona zrušiť vo výroku o treste a vo veci v zmysle § 322 ods. 3 rozhodnúť sám a uložiť obvinenému trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenej v § 147 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41, resp. § 42 Trestného zákona pri dodržaní ustanovenia § 322 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako dôvod dovolania uplatňuje obvinený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku.

V petite svojho podania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací:

I. Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu Košice zo dňa 19. júna 2019, sp. zn. 4To/52/2019, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 147 ods. 3 Trestného zákona v neprospech obvineného.

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného zákona zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 19. júna 2019, sp. zn. 4To/52/2019, a rozsudok Okresného súdu Košice I. zo dňa 14. septembra 2016, sp. zn. 10T/52/2016 vo výroku o treste a vo výroku o zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Košice I., aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K predmetnému dovolaniu sa dňa 12. novembra 2019 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej aj len „prokurátor“). Konštatoval, že prvostupňový súd schválil dohodu o vine a treste medzi obvineným a prokurátorom (4Pv 143/16). Podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku, ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie, ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda z dôvodu zásadného porušenia práva na obhajobu.

V uvedenej veci nebolo žiadnym spôsobom porušené právo odsúdeného na obhajobu, nakoľko jeho obhajca bol prítomný pri uzavretí dohody o vine a treste, čo je zrejme zo samotnej zápisnice, ako aj dohody o vine a treste zo dňa 14. septembra 2016 na Okresnom súde Košice I.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol prokurátor, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Dňa 31. januára 2020 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie obvineného k vyjadreniu prokurátora k dovolaniu. V predmetnom podaní obvinený uviedol, že súhlasí s dovolaním, ktoré podal jeho právny zástupca a trvá na tom, aby bol spis predložený na ďalšie konanie najvyššiemu súdu.

Dňa 28. februára 2020 bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, doručený spisový materiál za účelom rozhodnutia o dovolaní obvineného P. O.. Avšak nakoľko spisový materiál obsahoval v predkladacej správe odstrániteľné chyby, bol vrátený okresnému súdu, ako nesprávne predložený.

Po odstránení vytýkaných chýb, bol spisový materiál dňa 5. júna 2020 opätovne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) a písm. l) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Dovolateľ podal dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, tzn. že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania.

Najvyšší súd konštatuje, že dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v siedmej hlave Trestného poriadku. Význam konania o dohode o vine a treste spočíva najmä v tom, že správne vedené a štruktúrované dohody sú prospešné tak pre obvineného, ako aj pre spoločnosť. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny po tom, ako kladne odpovie pred súdom na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Trestného poriadku pod písmenami a) až j).

Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j) Trestného poriadku sa obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku síce vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, avšak v tomto ustanovení, ako ani v ďalších ustanoveniach siedmej hlavy Trestného poriadku týkajúcich sa konania o dohode o vine a treste nie je uvedené, kto je osobou oprávnenou na podanie dovolania pre tento špecifický prípad.

Táto otázka bola vyriešená na zasadnutí Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde bolo schválené rozhodnutie pod sp. zn. 2Tdo 32/2007, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2008 pod č. 58, z ktorého vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Trestného poriadku podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu spisového materiálu za preukázané (č. l. 359 - 365 súdneho spisu), že obvinený kladne zodpovedal pred súdom na verejnom zasadnutí na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Trestného poriadku pod písmenami a) až j), t. j. vzdal sa okrem iného aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadneho opravného prostriedku (odvolanie).

Obvinený sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavil súhlas so schválením dohody o vine a treste okrem iného vzdal aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok (odvolanie), v dôsledku čoho stratil aj oprávnenie podať proti takému rozhodnutiu dovolanie

s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Nad rámec uvedeného je potrebné dodať, že ani podanie odvolania v zmysle akom ho urobil obvinený, nie je možné považovať za splnenie podmienky podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko odvolanie bolo zamietnuté z formálnych dôvodov.

Z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky, zistiac, že nebola splnená jedna zo základných podmienok pre podanie dovolania, dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.